

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۶/۰۲

عبدالغفور لېوال

يو تاريخي بديال

(متناقض نما = پارادوکس Paradox)

همدلته يوه دوست وپوښتلم: «افغانستان له خپلو ټولو طبيعي شتمنيو، روانو اوبو، ځوان بشري ځواک او... سره ولي وړی، بېوزله، وزگار او ار دی؟»

هغه مهال مي هم ورته وليکل، اوس يې هم وايېم، چې دا پوښتنه کتابونه کتابونه خواب غواړي او لاملونه يې هم گڼ دي. وچه، بې بارانه او څيره جغرافيا، بدې واکمنۍ، پرلپسې تاراکونه او فرهنگي روسته پاتې والي يې په لومړي کتار کې راځي، خو يو تاريخي بديال يا متناقض نما = پارادوکس يا اړپېچ چې مور په کې راگير يو، هغه زموږ په ټولنيز روان کې د يوه وراسته، سولېدلي او ناسم باور بنسټي کېدل دي. دا باور راته وايي: مړينې، بڼه ژوند، سوکالي، هوساينه او له پرون څخه نن او له نن څخه سبا ته د انساني ژوند د شرايطو بڼه کول د کافرانو کار دی او مسلمان بايد يوازې او يوازې د هغې بلي دنيا په اړه فکر و هڅه وکړي او بس.

دغه تاريخي او گواښمن پارادوکس نه يوازې زموږ په تاريخي لاشعور کې ريښې کړي، بلکې د باوري کولو لپاره مو يې لويه برخه ادبيات هم پنځولي دي. مور له همداسې رواني انگېزې سره زېږو، په همداسې گروهيز چاپېريال کې رالويږو او له ادبياتو سره يې خپل ژوند ته ليدلوری ورکوو:

«... څه به دا دنيا وي او څه ټول د دې دنيا؟»

له فاني دنيا څخه زموږ په نظمونو او ديني موعظو کې ډېر سر ټکول شوی، چې دلته يې ذکر نه ځاييږي.

خبره دا هم نه ده، چې اوس پر دې بحث وکړو، چې دا دنيا خو ريښتيا فاني ده.

خبره دا ده، چې که دا منو، نو بيا له خپلې ولېرې، بېوزلې، محروميت، روسته پاتې والي او بدمرغۍ څخه ولي گيله کوو؟

نورو اسلامي پرمختلليو ټولنو دا ستونزه څنگه حل کړې ده؟

همدا څو ورځې مخکې تورکيې کې ټاکنې وشوې؟ دغه هېواد څنگه د دنيايي پرمختگ او عقيدې ترمنځ سوله کړې ده؟

اندونيزيا او ماليزيا، گڼو بډايو عربي هېوادونو دا پارادوکس څنگه حل کړی دی؟

زموږ لويه بدمرغي دا ده؛

هغوی چې شپه و ورځ دغه پارادوکس راته موعظه کوي او په سترگو يې راننبايي، دنيا بېوفا، لولۍ او د کفارو لپاره جنت بولي، دوی تر هر بل چا د ځواک، عيش، پيسو، خوراک، دولت او سياست ليونيان دي. هېچا به د قدرت لپاره دومره ويني بهولي نه وي، لکه همدغو واعظانو چې د دنيايي قدرت لپاره بهولي او په خونري حرص يې ځان په همدې دنيا پرسولی دی.

زموږ ستونزه څکه ژوره ده، چې له دې دنيا سرتکونکي او د هغې دنيا مبلغ واعظان دغه باور د سياسي وسلې او وسيلې په توگه کاروي، زموږ زړه له بڼه ژوند، هوساينې او پرمختگ څخه راتوروي، خو خپله لکه زڼه ورپورې نښتي دي.

دا کيسه اوږده ده،

خو په دې پوښتنه به يې پای ته ورسوو، چې:

که دا دنيا دومره بده گڼو، نو بيا بايد له خپلې بېوزلې او تاريخي محروميت څخه گيله ونه کړو، چوپه خوله بلي دنيا ته د ورتللو په تمه کينو.

او که ځانونه انسانان گڼو او هم د دې دنيا خير او هم د هغې دنيا رحمت غواړو، نو بايد منافق او دروغجن واعظان له گريوانه راوښو.

زموږ د بدمرغۍ تاريخي پای له همداسې يوه ستر تاريخي پاڅون سره تړلی دی.

پوښتنې وکړئ او پوښتنو ته ځواب ولټوئ!

د پاڼو شمېره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ